

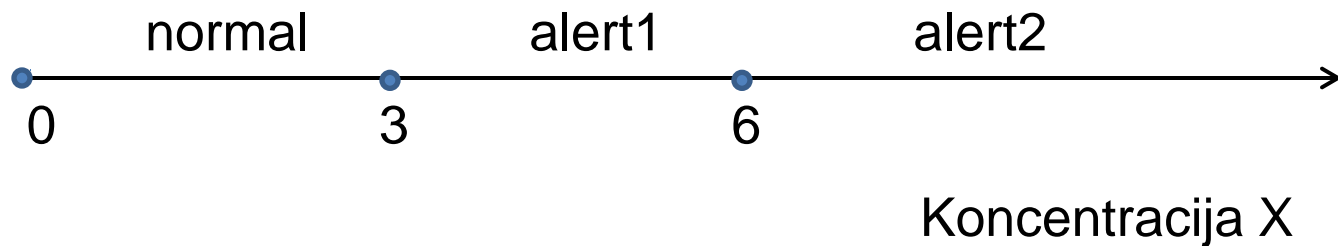
PROLOG:
KLICAJ IN NEGACIJA

Ivan Bratko

AVTOMATSKO VRAČANJE NI VEDNO ZAŽELENO

- Avtomatsko vračanje je vgrajeno v prolog
- Pogosto je koristno in bistveno skrajša program
- Vendar pa je včasih avtomatsko vračanje nepotrebno ali celo nezaželeno
- Vračanje preprečimo s klicajem (rez; angl. cut)

PRIMER: STANJA ONESNAŽENOSTI

Stanje onesnaženosti Y je funkcija koncentracije X :

$$Y = f(X)$$

PRAVILA ZA DOLOČANJE STANJA

- *Rule 1:* if $X < 3$ then $Y = \text{normal}$
- *Rule 2:* if $3 \leq X$ and $X < 6$ then $Y = \text{alert1}$
- *Rule 3:* if $6 \leq X$ then $Y = \text{alert2}$

V PROLOGU: f(Koncentracija, Stanje)

```
f( X, normal) :- X < 3.                % Rule 1
f( X, alert1)  :- 3 =< X, X < 6.       % Rule 2
f( X, alert2)  :- 6 =< X.              % Rule 3
```

POSKUS 1

?- f(2, Y), Y = alert1.

no

- Sled izvajanja pokaže nepotrebno vračanje, ko že vemo, da alternative ne bodo uspele

VERZIJA 2

```
f( X, normal) :- X < 3, !.           % Klicaj prepreči vračanje
f( X, alert1)  :- 3 =< X, X < 6, !.  % Klicaj prepreči vračanje
f( X, alert2)  :- 6 =< X.
```

Bolj učinkovito kot verzija 1,

klicaji ne vplivajo na logični pomen.

To je: Če klicaje zberemo, bodo rezultati programa enaki

POSKUS 2

?- f(7, Y).

Y = alert2

- Sled izvajanja spet pokaže nekaj odvečnega dela (preverjanje komplementarnih pogojev)

VERZIJA 3

f(X, normal) :- X < 3, !.

f(X, alert1) :- X < 6, !.

f(X, alert2).

Najbolj učinkovito ...

Toda: Spremenil se je logični pomen!

?- f(2, alert1).

yes

- Bolj pazljiva formulacija vprašanja:

?- $f(2, Y)$, $Y = \text{alert1}$.

no

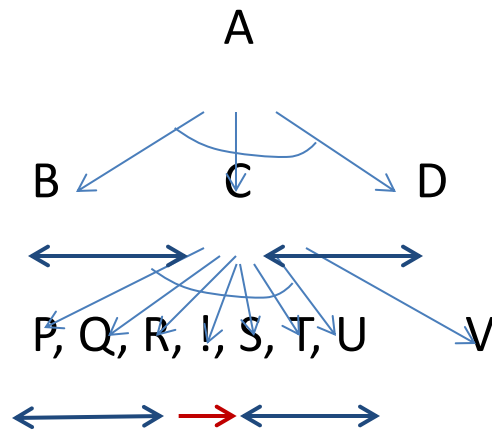
DOSEG KLICAJA

C :- P, Q, R, I, S, T, U.

C :- V.

A :- B, C, D.

?- A.

Klicaj vpliva na izvajanje cilja C;

vračanje še vedno velja med B, C, D (klicaj “ni viden” iz cilja A)

MAKSIMUM

max(X, Y, X) :- X >= Y.

max(X, Y, Y) :- X < Y.

% Bolj učinkovito s klicajem

max(X, Y, X) :- X >= Y, !.

max(X, Y, Y).

% Toda pazi!!!

?- max(3, 1, 1).

yes

PREVIDNA FORMULACIJA

max(X, Y, Max) :-

X >= Y, !, Max = X

;

Max = Y.

?- max(3, 1, 1).

no

“Mary likes all animals but snakes”

If X is a snake then “Mary likes X” is not true,
otherwise if X is an animal then Mary likes X.

likes(mary, X) :-

snake(X), !, fail.

likes(mary, X) :-

animal(X).

KLICAJ VPLIVA NA DEKLARATIVNI POMEN

p :- a, b.

p :- c.

- Pomeni: $p \iff (a \ \& \ b) \vee c$

p :- a, !, b.

p :- c.

- Pomeni: $p \iff (a \ \& \ b) \vee (\sim a \ \& \ c)$

- Če zamenjamo vrstni red stavkov:

p :- c.

p :- a, !, b.

- Pomen se spremeni:

p <===> c v (a & b)

NEGACIJA

not(P) :-

P, !, fail

;

true.

- *Negacija kot neuspeh (negation as failure)*
- not pišemo tudi kot prefiksni operator: not P
ali kot operator \+: \+ P
- Zapis “\+” je bolj standarden in je bolj pogosto vgrajen v prolog

FORMULACIJA Z NEGACIJO

likes(mary, X) :-

animal(X),

not snake(X).

Izgleda boljše kot s klicajem + fail

NEGACIJA KOT NEUSPEH

- Ni točno enaka negaciji v logiki (matematiki)
- Velja le pod predpostavko zaprtega sveta (Closed World Assumption, CWA)

PREDPOSTAVKA ZAPRTEGA SVETA

- Program:

round(ball).

?- **round(ball).**

yes % Yes, it logically follows from program

?- **round(earth).**

no % I don't know; it doesn't logically follow from program

?- **\+ round(earth).**

yes % It follows from program, but only under CWA

PROBLEMI Z NEGACIJO

good_standard(jeanluis).	% JeanLuis is a good quality restaurant
expensive(jeanluis).	% JeanLuis is expensive
good_standard(francesco).	
reasonable(Restaurant) :-	% A restaurant is reasonably priced if
\+ expensive(Restaurant).	% it is not expensive

?- good_standard(X), reasonable(X).

X = francesco

?- reasonable(X), good_standard(X).

no % Surprise! What happened?

- Prolog pod negacijo spremeni običajno kvantifikacijo spremenljivk!
- V drugem vprašanju reasonable(X) uspe le, če **za vse** X velja reasonable(X), oz. za vse X velja \neg expensive(X)
- Uporaba negacije je varna, če so spremenljivke pod negacijo opredeljene